

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - števil. 74.

Štev. 290.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. decembra 1897.

Letnik XXV.

Shod katol. polit. društva.

Sinoči se je vršil prvikrat v krasni dvorani kat. doma javen shod katol. polit. društva, kateri je bil mnogoštevilno obiskan. Shodu je predsedoval društveni predsednik vodja g. Fr. Povše. Poročala sta na shodu državna poslanca gg. dr. Ivan Susteršič o političnem položaju in dr. Ign. Zitnik o točki: Slovenci in bodočnost.

Prvi govornik dr. Susteršič je v glavnih potezah jasno načrtal političen položaj, kakor se je razvil vsled zadnjih dogodkov v državnem zboru. Ožigosal je po zasluženju stranke obstrukcionistov, nemških liberalcev, nacionalcov in soc. demokratov, ki so zakrivali sedanji položaj, označil stališče desnice in posebe slovenske krščanske narodne zveze, povdaril, da je desnica, ki zastopa veliko večino prebivalstva v Avstriji, solidarna in vsled zadnjih nečutenih dogodkov tesneje sklenjena nego kedaj poprej, da je torej trdno upanje, da nobena vlada, niti Gautscheva niti kaka druga večine prebivalstva in njega zastopnikov ne bo mogla prezirati.

Glede sedanje Gautscheve vlade dejal je dr. Susteršič, da je mogoče, da se vzdrži dalje časa in da vlada absolutistično, ako ji ne bo mogoče parlamentarnih strank vsled nemškonskejske nagajivosti privedi do sporazumljenja, na čegar podlagi bi bilo zopet mogoče obnoviti redno parlamentarno zborovanje in sploh ustavno življenje. Sedanji vladi nasproti, dejal je govornik, mi čakamo ter jo bomo sodili po njenih delih; ako se skaže kakor obeta, pravična vsem narodom, tedaj jo bomo lahko podpisali tudi Slovenci, ako se pokaže nasprotna svojim obljubam, tedaj tudi vemo, kje da je za naše delovanje zarisana pot.

Sploh pa treba Slovincem čujočim stati na straži. Sedanji trenutki so za razvoj Avstrije in njenih narodov velepomembni. Borba, ki se je pričela mej liberalnimi Nemci in Slovani, je velevažna in bo konec njen usoden in odločevalen za državo. Vnel se je namreč na vsej črti boj Slovanstva protineopravičeni nadvladi Nemcev v avstrijski državi. Zato je opaziti pri vseh slovanskih narodih v Avstriji, da se resno pripravljajo za to borbo in sicer s tem, da opuščajo mej seboj bratovske prepire ter se združijo v krepko, združeno vojno, složno v borbi proti zagrizenim, krivičnim nasprotnikom.

Tudi zastopniki Slovincov v državnem zboru so spoznali, da je v teh kritičnih razmerah nujna, najsvetejša domoljubna dolžnost, opustiti vse neplodne mejsebojne prepire ter združiti se v skupen klub, v katerem je celotno zastopan slovenski narod. Le tem potom je mogoče zastopnikom slovenskega naroda na Dunaju ugledno in uspešno zastopati svoj narod in njegove vsestranske koristi.

Ta zveza slovenskih državnih poslancev brez razlike strank pa ne more biti trajna, ako se doma nadaljuje brezoziren bratomoren boj mej strankama, kajti poslanci obeh strank ne morejo dalje časa ostati ravnodušni nasproti domačim borbam.

Govornik pravi, da je njegovo nepremakljivo prepričanje, da se treba tudi Slovincem na Kranjskem, vzlasti v deželnem zboru združiti, ako hote v sedanjem za Slovanstvo sploh in posebe za Slovence usodnem trenutku izvršiti svojo dolžnost na-

sproti samim sebi. Kar je bilo, to moramo pozabiti.

Prevažno je vprašanje o prihodnosti vseh Slovincov, da bi tega ne mogli storiti. Ako pomislimo le za trenotek na neznosne razmere naših slovenskih bratov izven Kranjske, in na škodo, katero vsled preprirov trpé tudi Slovenci na Kranjskem v vsakem oziru, tedaj nam se ne bo v tem prevažnem trenutku pretežko osebno žrtvovati in v korist skupnega naroda vse poskusiti, da se dožene tudi v kranjskem deželnem zboru sloga mej slovenskima strankama.

Ker pa katoliško-narodna stranka zastopa v deželnem zboru večino slovenskih volivcev, ima ona posebno odgovornost za prihodnost in zato je njena dolžnost, da prične poskuse za spravo razdvojenih bratov. Dr. Susteršič je završil svoj velepomembni govor z zatrdilom, da je sedaj za Slovence kakor za Slované v Avstriji sploh napočila nova doba, ako bodo znali izrabiti ugoden trenotek s tem, da se združijo v resno, skupno delo. Ako sedaj ne porabijo tega momenta, je njih usoda zapečatená za daljšo prihodnost in ura za tako akcijo sedaj zamujena, se ne povrne več nobena. Govornik sklene z željo, da veliki, usodni dogodki najdejo Slovence kot narod zrelih mož, ki v teh kritičnih dneh umeva svojo važno nalogo, kot del slovanstva v avstrijski državi ter se z mej-

LISTEK.

† Župnik Kneipp.

X.

Uspehi, katere je Kneipp dosegel s silno priprostim sredstvi, bili so velikanski! Toliko bolj se moramo čuditi temu, ker so k njemu prihajali zlasti taki bolniki, kateri so oblezli vse mazače in zdravnike, ne da bi jim bili mogli pomagati. Veda se je izrazila, da nima zanje zdravila, z jedno nogo bili so že v grobu, a vendar so hiteli h Kneippu v nadi, da jih ta ozdravi. Res, ozdravil je bolezn, nad katerimi so velikani zdravilske znanosti brezuspešno poskušali raznovrstna zdravila. Kneipp je bolnikom, ki so že obračunali s svetom, vlil novega življenja v otrple ude, vrnil je starišem otroke, otrokom stariše, po katerih je že stegovala koščeno roko blede žena smrt. Tisoči in tisoči morajo ga zahvaliti, da še žive. Ako bi bil Kneipp le 10% onih ozdravil, ki so iskali pri njem pomoči, bilo bi to veliko. Toda najmanj 20 — 30% je popolnoma ozdravelo, dočim je morebiti ravno tolikemu številu vsaj nekoliko olajšal bolečine in okrepil telo. Ko bi bil Kneipp medicinec, gotovo bi mu zdaj vesoljni svet pel hvalo na vse mogoče načine zaradi tolikih uspehov, a ker temu ni tako, ga učenjaški svet deloma napada, deloma prezira, deloma pa dvomi nad resničnostjo jasno dokazanih dogodkov in dejstev. Ravno

tako resnično je pa tudi, da je cela množica res imenitnih zdravnikov pripoznala veliki pomen Kneippovega zdravljenja, da, glasoviti nemški zdravnik in medicinec Kussmaul potegoval se je prav resno za to, da se hydroterapija (tako imenuje znanost način Kneippovega zdravljenja) uvede na medicinskih fakultetah. Medicinci imajo neke predsodke proti Kneippu in njegovemu zdravljenju, ker so trdno prepričani, da ne more pomagati bolnikom, kar se ni zvarilo v kemični kuhinji. Toda hitro naraščanje Kneippovih privržencev in mnogoteri prav sijajni uspehi tega zdravljenja morajo s časom izpodbiti tla tem neutemeljenim predsodkom.

Morebiti poreče kdo, saj smo vendar brali, da je Kneippa privedla do tega, da je začel zdraviti z vodo, knjižica Hahn-ova: „Navod k zdravljenju z vodo“, katero je slučajno dobil v monakovski dvorni knjižnici, Kneipp po tem takem vendar ni iznašel nič novega, ampak je le staro privlekel zopet na dan. — Odgovorimo: Mnogo bolj bi marsikdo koristil človeštvu, ko ne bi iznašel kaj novega, marveč se oprijel starega in to časovnim potrebam primerno izboljšal. Čemu pač hrepeneti po novem, neznanem, ko imamo vendar starega dovolj in sicer prav dobrega v vseh strokah in znanostih? — Kneipp pa tudi niti jedenkrat ni rekel, da je on iznašel ta način zdravljenja. Kneipp bil je prepošten, da bi se bil hotel lepotečiti s tujim perjem, marveč prostodušno in rad je pripoznal, da ga je Hahnova knji-

žica na to napeljala. Če pa kdo misli, da mora odrekati Kneippu vsako zaslugo za zdravljenje z vodo, ne dela le blagemu pokojniku velike krivice, ampak tudi nasprotuje množici očitnih dejstev. Brez obotavljanja mora pripoznati resnicoljubljen človek, da je Kneipp ta sistem silno razširil, spopolnil in raztegnil. Kar so Hahn, Priessnic (kmetovalec v Grafenbergu, kraj Avstr. Slezije, r. 1799 u. 1851, je leta 1826 ravno tam ustanovil zdravilišče, v katerem je zdravil z vodo), Schroth in dr. začeli, to je Kneipp nadaljeval in spopolnjeval. Dolgi 30 let poskušal je kopeli v vseh načinih in različno dolge, slednjič privedla ga je bogata izkušnja do tega, da se je oprijel kratkih mrzlih polivov. Ti so prav njegova izumitev, in pripoveduje nam, da ga je k temu dovedla slabotnost in puhaljenost ljudij. Marsikdo ne bi se upal skopati se ves v mrzli vodi, pa tudi on tega ni svetoval nikomur, ki ni imel dovolj naravne toplote.

Nasprotno pa je njih organizem lahko prenesel kopel za noge ali polkopal ali sedečno kopel ali kopel za posamezne ude. Vsi polivi na posamezne dele telesa zamorejo telo tako okrepiti, da prenese tudi kopel za ves život. Kakor so posamezni polivi popolnoma Kneippova iznajdba, tako je tudi izumil kopeli v vodi, v kateri so se kuhale te ali one zdravilne rastline, dalje razne čaje in obkladke. Tako je Kneipp spopolnil in pomnožil to, kar so drugi pred njim začeli.

sebojno slogo pripravi na odločilno bitko bližnje prihodnosti.

Govor dr. Šusteršiča je vzbujal mej poslušalci splošno senzacijo, izredno zanimanje in splošno odobravanje.

Mi objavimo ta velepomemben govor poslanca dr. Šusteršiča v celoti po stenografičnem zapisniku. Za danes le omenimo, da se vključ raznim važnim pomiselkom moramo z ozirom na izredno važen in usoden položaj v državi ukloniti argumentom dr. Šusteršiča ter vse poskusiti, da se srečno dožene ta velika akcija!

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. decembra.

Preosnova uradniških plač. V poljskih krogih se je te dni raznesla vest, da sedanji finančni minister Böhm-Bawerk nikakor ni voljan, ustreči opetovanju, nujni zahtevi avstrijskega, posebno nižjega uradništva glede povišanja plač ter neki ni dovolil, da s 1. januarjem bodočega leta stopi v veljavo že davno sklenjeni zakon. Jedna glavnih ovir je pri tem seveda neugodni položaj, v katerem vlada ne more izvesti svojih načrtov, s katerimi je namerala zagotoviti si potrebnih virov v pokritje novih stroškov. Z ozirom na res neugodno stanje nižjih uradnikov in posebno še državnih služabnikov je obžalovati ta vladin korak in mi menimo, da bi bil odstopivši finančni minister Bilinski ugodneje rešil to vprašanje, ker se je kazal vedno precej naklonjenega napram nižjim državnim služabnikom. Umevno je, da imajo delavci v eraričnih podjetjih sedaj še manj nade na kako zboljšanje.

Rinaldinijev odstop je zelo poparil tržaške iredentovce, ki so našli v njem vedno in pri vsaki priliki najboljšega zaščitnika. Njih prvo glasilo „Indipendente“ pretaka krokodilove solze za možem, ki je vestno branil „zatirane“ Italijane pred valovi slovanske povodnji in pod čegar vladno so se, kakor priznava sedaj ta list sam, tako sijajno zboljšale razmere primorskih lahonov. Z njim so pa minuli „die schönen Tage von Aranjuez“ in vlada se nič več (!) ne ozira na njih „pravične“ zahteve, akoravno so zastopniki italijanskega naroda neumorno klečepali okoli vlade in opetovano glasovali za njene predloge. Vse to kaže, glasi se nadaljni odstavek te jeremijade, da se je pokazala nujna potreba abstinencijske politike, ker se vedno bolj očitno kaže, da za Italijane na Dunaju ni več mesta in nimajo tam ničesar več iskati. Svetovali bi jim torej, naj se obrnejo proti „blaženi“ Italiji, kamor so že dosedaj škilili, morda jim je tam sreča milejša. Primorski Slovani gotovo ne bodo pretakali preveč solza za njimi, ki so jim malone popolno onemogočili že itak skromno življenje.

Iro zopet izvoljen. Poslanska zbornica se lahko raduje, kajti zopet ga imamo v svoji sredi

Po krivici očitati so Kneippu, da je vse ljudi zdravil po jednem kopitu. To nikakor ni resnično. Kolikor mu je bilo mogoče pri obilem pritisku si je natanko ogledal bolnika in njegovi moči primerno pričel ga je zdraviti z mlačno ali mrzlo vodo.

Kaj pa je vendar jedro Kneippovega zdravljenja? Kneipp je bil tega prepričan, da ni boleznij in bolečin, ki bi bile omejene samo na jeden kraj telesa, izvzemši opekline ali zlomljenje kacega uda. Če je bil pa sicer le jeden majhen del bolan, bil je bolan cel organizem: o tem je bil on prepričan. Temu primerno ravnal je potem z bolnikom. Z uporabo vode deloval je zato, da se narava okrepi in izloči to, kar ji bolezen povzročuje, iz sebe. Prepuščal je zdravljenje naravi sami, on ji je le pomagal in jo k temu priganjal. V to služila mu je obilna in obsežna izkušnja. Z raznimi polivi in obkladki in kopelmi vplival je na shlapelo in oslabele naravo tako, da si je v kratkem opomogla, če le ni bila že prav pri koncu s svojimi močmi. Poleg zdravljenja z vodo svetoval je pa v prvi vrsti priprosto hrano, utrjevanje telesa in zmernost v vseh rečeh. Uspehi, s kakeršnimi se ne more noben zdravnik ponašati, ti uspehi govore in pričajo jasno, da je župnik Kneipp s svojim načinom zdravljenja zadel popolnoma pravo stran, od katere se še da pomagati človeštvu, kateremu je zvedenevala kri in so se mu razdražili živci. (Dalje sledi.)

vrednika Schönererjevega hišnega glasila. Z 277 glasovi je zopet izvoljen jeden najbolj „delavnih“ poslancev, namreč Karol Iro. Njegova izvolitev nam sicer kaže, da 29 volilcev, ki so svoje glasove raje oddali Wolfu, se vedno ni potrdjenih v veri na „zmožnosti“ Irotove, ostali razcepljeni pa niso vedeli, kaj bi prav za prav bilo na tem možu hvalevrednega. Za vse to se seveda Iro prav malo briga, kajti glavna stvar je vendar le mandat, in tega ima sedaj v rokah. Pa tudi Schönerer je vesel, ker more zopet „šteti glave svojih dragih v zbornici in glej, ne manjka nihče vseh!“ Stranka petorice je zopet zbrana in le žal, da nima zdaj nikakega posla in ne more niti pisati pisem na grajalni odsek.

S pomažarjenjem krajevnih imen na Ogerskem sedaj se ne bode nič, akoravno je mažaronska klika vse sile napela, da izvede svojo nakano. Vključ vsestranskim ugovorom je vsprejela vladin predlog in menila je najbrže, da ima že v žepu potrjeni zakon. Toda spekla se je. V petkovi seji magnatske zbornice je bil ta načrt na dnevnem redu. Mimogredé moramo opomniti, da se je moralo baronu Banffyju zelo muditi. V tej seji pa je vstal član magnatske zbornice škof Roman ter predlagal, naj se o tej zadevi sedaj ne razpravlja, marveč naj se odloži ta razprava za nedoločen čas. Zbornica je vsprejela ta predlog po zelo kratki razpravi. Tako je toraj za nekaj časa pokopan nasilni predlog. Zmago si seveda pripisujejo nemški kričachi avstro-ogerski ter oni iz rajha, v resnici pa je za sedaj zmagala stranka, ki se vedno poteguje za pravičnost, v kateri je zaman iskati nemških kričachev. Seveda ni ta zmaga trajna, ker bodo mažaroni z vso silo pritiskali na magnatsko zbornico, da pritrdi njihovemu predlogu, in se bode liberalna klika v magnatski zbornici prej ali slej tudi udala temu pritisku. Po našem mnenju je večina tega zastopa pritrdila predlogu škofa Romana največ radi tega, ker je imela pred očmi važnejšo nalogo, namreč provizorij, kateremu bi bili sicer gotovo odrekli svojo pomoč vsi nemažarski zastopniki. Ko se poleže ta vihar, pride najbrže na vrhunec zopet to „pereče“ vprašanje.

Križa na Ogerskem? Sobotni budimpeštanski listi so objavili vest, da Banffyjev kabinet v kratkem odstopi. Ta vest se je kaj naglo raznesla po Budimpešti in nekateri so celo zatrjevali, da je Banffy že vložil demisijo. Tej govorici je dal povod razgovor ministerskega predsednika z vodjami raznih strank, mej temi s Horanszkom in Appony-jem, ter dejstvo, da se je podal včeraj na Dunaj. „Magyar Orzag“ pa je tej vesti dostavil, da se umakne Banffy se-le 7. januarja, ker do tedaj nima pravice do pokojnine. Položaj sedanje ogerske vlade res ni kdove kako ugoden in bi se ne bilo prav nič čuditi, ko bi se uresničila ta vest, vendar pa naštetih povodi še niso merodajni, kajti Banffy se je podal na Dunaj le radi delegacij.

Novi italijanski kabinet se predstavi v današnji seji poslanski zbornici in senatu. Kakor je razvidno iz poročil raznih listov, vsprejem ne bode posebno prisrčen, kajti opozicija se je v poslednjih dneh morda ravno vsled te ministerske krize tako ojačila, da šteje že nad 300 glasov. Večje število italijanskih zastopnikov, ki so stali dosedaj zvesto na Rudinijevi strani, je sklenilo pridružiti se opoziciji in vztrajati v boju proti vladnim nameram. Cavalotti, ki je znan kot jeden glavnih voditeljev opozicijske stranke, je že naznanil za današnjo sejo interpelacijo, v kateri bo ironično vprašal, kako se je rešila zadnja kriza. Akoravno se sedaj še ni bati, da bi novo ministerstvo takoj v prvih dneh svojega življenja podleglo v bitki z opozicijskimi strankami, je vendar njegov položaj zelo neugoden, kar se bo najbolj jasno pokazalo povodom razprave o kaki važni zadevi.

Socijalne stvari.

Socijalno razmišljanje.

(Dalje.)

III.

Dogodki v državnem zboru, ki so nam ravno kar zginili izpred oči, nam potrjujejo vse, kar smo poprej rekli. Hkrati pa tudi razsvetlujejo daljavo, v kateri gledamo še nadalje židovske nakane. Židovstvo pripravlja revolucijo, ker ono jedino ima od nje koristi. Ljudstvo ne preliha v prekucijah svoje krvi za svojo svobodo, kakor mu trobijo, marveč za prostost židov. Zato talmudistično judovstvo neprene-

homa hrepeni pripraviti ljudstvo za veliko svetovno revolucijo, katera bo menda prinesla židom stalno in neovrgljivo nadvlado nad narodi. V ta namen vzgojujejo ti sleparji armado socijalno demokratično, da bi uprizorili svetovni prevrat v njihov prospeh. Ljudstvo pripraviti za revolucijo, to je dandanes želja židovskih voditeljev. Saj je vodja socijalnih demokratov, jud Ferri, rekel, da je treba „sospingere il proletariato sulla via rivoluzionaria“ — zapeljati ljudstvo na cesto, ki pelje k prevratu. Za to pa je potrebno dvojno. Najprej je treba uničiti avtoriteto. Drugič pa je treba ljudstvu vlititi poguma in hrepenenja po prekuciji. Oboje uvedo židje. Najpoprej so krivonosci in od njih najeti janičarji pokopali avtoriteto Božjo, danes pa spodkopavajo tudi avtoriteto zakonodajnih zborov, sejejo revolucionarsko žito, ki se je že ukoreninilo po celi Evropi. Na Španjskem in Laškem že tli iskra, treba je le lahkega vetra in upihal jo bo v svetel plamen; v Belgiji čakajo samo še povelja, Francoska je pa že izkušena v revoluciji in tudi se zdaj hrepeni po nji. Na Nemškem je „proletariat“ pripravljen in kakor hitro bi izbruhnila vojska — kakor pravi Bebel — izbruhne doma revolucija. To nemški cesar dobro vé in zato vedno cika na „notranjega sovražnika“. Na Balkanu in v Grški buči, kakor vulkan, predno izbruhne. Le Avstrija in Ruska še stojita, revolucionarni elementi še nimajo proti njima poguma in pretežnosti. — Zato seje prostozidarsko židovstvo vsakovrstno seme, da bi tem preje dozorelo revolucionarno zrnje v Avstriji.

Tukaj je glavni vzrok boja proti jezikovnim naredbam. Te so pretveza, pod katero hočejo razjeziti in podšuntati ljudstvo in je navaditi kljubovanja. — Zato razsaja obstrukcija v parlamentu, da bi ljudstvo izgubilo spoštovanje do parlamenta in s tem tudi spoštovanje do postav in avtoritete, in da bi se v ljudskih žilah vzpenila kri za prevrat. Od tod si razlagamo, zakaj so židovski listi od „Neue Freie Presse“ do „Tagblatta“ v soglasju s socijalno dem. zagovarjali in branili obstrukcijo, in se veselja topili, da je Pfersche potegnil svoj nož in divjal proti svojim kolegom, kakor pri tepežu v žganjariji, in da je Schönerer hotel s stolom izpoditi svoje protivnike iz zbornice, kakor krčmar fante, ki se stepó pri poliču.

Mislimo si, kaj se pač godi v duši ljudstva, kadar bere novice iz parlamenta ali sliši pripovedovati o razgrajanju, o surovosti tako zvanih kulturonoscev in o groznem nasilstvu. „Ustrelim vas, kakor psa“, vpil je socijalist Jarosiewicz nad zborničnim predsednikom, „živela revolucija“ razgraja socijalist Hybeš, „bomo že pokazali nasilnemu postopanju“, kriči žid Verkauf in tako dalje. Ni čudno, če se peni kri, če zgrabi človeka jeza in če se mu vzbudi hrepenenje po spremembi. Da hrepenenje po spremembi se nam vzbuja in sicer po boljši spremembi. Gorko želimo tega, da bi Avstrija pustila centralizacijo in s tem tudi centralistični parlament in da bi se vrnila na cesto federalizma, kateri jedini jo pripelje do njenega blagra. Toda, kakor kažejo razmere in kolikor je mogoče gledati naprej, Avstrija še ne bo prišla tako hitro do tega, da bi obnovila federalizem. In da bi se to ne zgodilo, skrbe židje. Položaj, kakoršen je zdaj, ne more obstati, in če nastane prevrat, bo zavladal začasni absolutizem, kakor je bilo napovedano od najvišjih vladnih krogov, ali pa se bo spremenil državni zbor. To oboje pa ljudstvu ne bo vrnilo miru, marveč bo vir nadaljnjih zdražb. Voda se bo vedno kalila in pijavke bodo sesale ljudstvu kri še naprej. Židje ne bodo zapustili Nemcev in ti „patentovani kulturonosci“ ne bodo pozabili svojih germanističnih nakan, židje pa jim bodo pri tem pomagali, da le odvrnejo od sebe pozornost. Antisemitizem je za nje nevaren in zato so hitro skalili vodo z narodnostnimi zdražbami, da bi se ljudstvo s tem prepiralo in ne moglo opazovati židov. Stari modrijan Bias je rekel, da mora vsak človek imeti nekaj, kar ljubi in nekaj, kar sovraži. S svojim delovanjem židje niso pridobili ljubezen med narodi, narobe: antisemitizem je njihov zaklet sovražnik. (Dalje sledi.)

Slovstvo.

Knjige družbe sv. Mohorja.

Ocenili Cirilski.

(Konec.)

Manj pa nam je ugajala druga povest: „Kako se je rajni Smolnikar trmoglavosti odvadil“ (spisal Zaljski). Povest ni povsem verjetna, saj jo pisatelj sam imenuje „pripovedka“; dvomimo pa tudi, da

bi se kak mož-sitnež, ki bo prebral to povest, iznebil svoje čmernosti in trmoglavosti.

Tudi z življenjepisi nas je družba sv. Mohorja letos prav bogato obdarila.

Prav kratek, da, prekratek, pa zanimiv je življenjepis ranjkega kanonika Karola Kluna, zaslužnega deželnega in državnega poslanca (spisal Jan. Kromar).

Gospod Jož. Rozman nam je opisal življenje »dveh vrlih mladeničev cesarske rodovine«, namreč: nadvojvode Ladislava in nadvojvode Albrehta Salvatorja. »Obadva sta z vzglednim svojim življenjem pokazala, kako se tudi na cesarskem dvoru, v imenitni družbi in sredi posvetnega sijaja zvesto in lepo more služiti Bogu. Obadva sta bila ljuba Bogu, zato ju je v čvrsti in nadebudni mladosti odmaknil zemeljskemu hrupu, skušnjavam in trudu, v rajske višave, v nebeški mir.«

Iz življenja ranjkega zlatomašnika Fr. Lavrenčiča, bivšega vojaškega kapelana in pozneje župnika sekovske škofije, nam podaja znani pisatelj, stotnik Fridolin Kavčič, par zanimivih dogodkov iz vojskinih let 1848 in 1849.

V stoletni spomin rojstva našega slavnega rojaka, škofa Ireneja Friderika Barage, katerega Očipve-Indijani že sedaj splošno časte kot svetnika, nam gospod Jož. Benkovič najprej na kratko nariše njegovo življenje (obširneje nam je isto opisal v posebni knjigi dr. L. Vončina leta 1869), potem pa nam poda par zelo mičnih zgledov njegove apostolske gorečnosti in čudežnih dogodkov, ki so se izvršili že za časa njegovega življenja.

Andrej baron Čehovin, slavni junak slovenski (spisal Janko Leban) je proslavil svoj narod kot slaven vojak; zato mu postavijo hvaležni rojaki časten spomenik v njegovi rojstni vasi, katerega odkrijejo dne 15. avgusta 1898.

Po potresu hudo ponesrečenim Ljubljancem je prav velikodušno prihitelo na pomoč stolno mesto Dunaj. V zahvalo zato je priredila spomladi leta 1896 naša »Glasbena Matica« dva velika koncerta na Dunaju. Ta koncerta se nam obširneje popisujeta v spisu »Slovenski pevci na Dunaju« (spisal A. Štritof). Prigodek, ki bi sicer marsikoga ne zanimal, je opisan poljudno, kolikor sploh mogoče. Sijajni vspehi, ki so si jih naši vrli pevci pri tej priliki priborili, in laskava pohvala od strani nemških listov so nam priča, da Slovenci nikakor ne zaostajamo v omiki za drugimi narodi; ob jednem nas pa tudi vspodbujajo, da še bolj negujemo lepo in čedno slovensko pesem, ki nam je v cesarskem mestu samem priborila toliko čast in slavo.

»Vmeščanje koroskih knezov na Gosposvet-skem polju« (spisal Jan. Scheinigg) je sicer izvrstna starinoslovska črtica, pa premalo poljudna. Pri-sega fevdnikov iz leta 1637 naj bi se prepisala v novoslovensčino, vsaj nekatere besede, katerih sicer ne bo znal brati priprost čitatelj, in prvi napis na vojvodskem prestolu naj bi se bil raztolmačil slovenski, ne pa latinski.

Dr. Ivan Križanič nas tudi letos vodi po katoliških misijonih, iz katerih nam pove marsikaj lepega in veselega.

Prav hvaležni smo odboru družbe sv. Mohorja za podučna gospodarska spisa koncem koledarja. Vinorejcem v poduk je napisal profesor Koprivnik prav poljuden spis o viničarstvu v obliki dvogovora. Gospod Jož. Bezljaj pa nas podučuje, kako je treba zidati domača poslopja in na kaj se je pri tem posebno ozirati.

Koncem koledarja nam podaja še gosp. Ivan Lapajne kratek pregled o razvoju slovenskih posojilnic in hranilnic v letu 1896.

Koledar ditiyo tudi lepe, dobro izbrane slike.

Jezik v koledarju je splošno prav lep in vzoren, tudi najpriprostejšemu bralcu lahko umljiv. Pisatelje bi opomnili samo na to, naj se prav skrbno izogibajo vseh tujk, in če jih že morajo rabiti, naj jih vsaj primerno razložé. Opuščati, oziroma razložiti je treba besede kakor: petarda (4), kaftan (4), demokratski značaj naroda (25), kaneliran steber (26), palatin ali pfalcgrof (26), centralizacija (30), amputacija (21), granatir (31) itd.

Mnogo preglavic prizadene pisateljem pisava tujih besed, zlasti lastnih imen. Menimo, da je najbolje, če se v tem oziru ravnamo po navodilu P. St. Škrabca (Cvetje 1883, št. 6): »Slovensčina tujim besedam ni naklonjena... Pisatelji tudi ne smejo misliti, da bi se imel naš narod učiti vseh

raznih evropskih pravopisov, da bo mogel tuje besede, zlasti lastna imena, prav brati... Vsaj v knjigah in časnikih, prostemu narodu namenjenih, naj se torej tuje besede, zlasti tuja lastna imena, po izreki pišejo; v oklepih naj se pristavi tudi v izvirni pisavi, ako tisto ime ni sploh znano.« Rabimo torej v knjigah družbe sv. Mohorja kolikor mogoče fonetično pisavo, ne pa etimologične, ali pa vsake pol. In v tem oziru bi trebalo v koledarju marsikaj popraviti (n. pr. str. 31—34).

Družbi sv. Mohorja moramo biti prav hvaležni, da nas je letos obdarila s tako lepimi in podučnimi knjigami; nedostatki pa, ki smo jih omenili, so le malenkostni in nič ne kazé njih vrednosti.

K sklepu rečemo le še z družbenim tajnikom: »Za jeden goldinar toliko knjig in berila, kdo si ne bi prizadeval na vso moč, da si ta drobiž v teku leta prihrani, in, če treba, pritrga, da si zanj pribavi pravi duhovni zaklad. Moreš si kupiti kakoli hočeš zanj, ne bo mu primere proti temu zakladu, ki ti bogati duha, blazi življenje, ti v marsičem pomaga v opravkih tvojega stanu in te namerja kot dobrega katoliškega kristijana časno in večno osrečiti.«

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. decembra.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) so se odpeljali danes opoldne z brzovlakom na Dunaj, kamor so bili pozvani h kanoničnemu procesu.

(Shod katoliškega političnega društva.) O pomenljivem govoru poslanca dr. Susteršiča govorimo na vvodnem mestu. Jutri objavimo glavne misli iz govora posl. dr. Zitnika, ki je v enakem smislu, kakor dr. Susteršič v podrobnih potezah pojasnoval nalogo Slovencev v sedanjih političnih razmerah. Zatem je poslanec dr. Papež utemeljil ter predlagal več resolucij, ki so bile soglasno vsprejete. Te resolucije, ki zadevajo sedanjí položaj v državi, obsojajo obstrukcijo, izražajo zaupanje slovenskim državnim poslancem, objavimo jutri v celoti. Predsednik delavskega katoliškega društva gosp. Ziller je konečno s krščansko-socijalnega stališča prav dobro označil sodbo o sedanjih parlamentarnih razmerah. O tem obširneje jutri.

(Umrl) je včeraj predsednik tukajšnjega dežel. sodišča Frančišek Kočevar pl. Kondenheim v 65. letu svoje starosti. Pokojnik je bil povsem izvrsten uradnik in mož blagega značaja. Zbolel je bil pred nekaterimi tedni za pljučnico, katera mu je končala življenje. Pogreb boede jutri popoldne ob 1/4. uri iz Vegovih ulic št. 2. N. v m. p.!

(Izjava) Velika občina žužembska sklenila je v seji dne 2. t. m., da se radostno pridruži drugim slovanskim občinam, koje so izrazile globoko obžalovanje radi do sedaj še nezasišanega, nedostojnega, vse meje prestopajočega postopanja zastopnikov nemške narodnosti v državnem zboru. Predsedništvu državnega zbora, zlasti predsedniku, Davidu vitezu Abrahamoviču, koji je stal, kakor skala nepremakljiv, kakor hrast neupogljiv, dasi so se nanj valili najostudnejši, najsurovejši napadi, pa se izreka radi toli častitega, hladnokrvnega, ravnodušnega in dostojnega postopanja najiskrenejše spoštovanje in čestitanje. — Občina Žužemberk, dne 2. decembra 1897. V ehovec, župan; sledi 30 podpisov obč. odbornikov.

(Dnevni red) občinskega sveta izrednej seji, katera boede v torek dne 21. decembra 1897 ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah. Ko bi se v jednej seji ne mogle rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se boede seja v sredo dne 22., event. tudi v četrtek dne 23. decembra 1897 ob petih popoldne. — I. Predsedstvena poročila. — II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. — III. Stavbenega odseka: 1. o določitvi stavbne črte pri hiši Jakoba Kanije na cesti v mestni log; 2. o določitvi nivelov za Gospodске in Vegove ulice, ter za Valvazorjev trg. — IV. Finančnega odseka: 1. o navetih županovih gledé praznovanja vladarske petdesetletnice cesarjeve; 2. o proračunu mestne blagajnice za leto 1898 in pa fondov, katere upravlja mesto; 3. o uradovanji mestnega magistrata v dobi od 22. dne junija 1896 do 30. dne novembra 1897. — V. Stavbenega odseka: 1. o oddaji mizarskih del in dobavi hrastovih deščinih tal pri zgradbi poslopja meščanske imovine; 2. o oddaji ključarskih del pri istem poslopi; 3. o oddaji steklarskih del

pri istej zgradbi; 4. o oddaji dimnikarskih del pri mestnih in v magistratni oskrbi stoječih poslopih; 5. o kolavdaciji uravnanja ceste na Hauptmanici; 6. o določitvi stavbne črte v okolici »Zatiškega dvorca« na Starem trgu; 7. o prošnji upravnega sveta otroške bolnice za odpravo sanitarnih nedostatkov v Streliških ulicah. — VI. Šolskega odseka: 1. o oddaji treh mestnih ustanov za učence obrtnih strokovnih šol v Ljubljani; 2. o porabi dotacije za vzdrževanje šolskih delavnic na II. mestnej deški šoli v letu 1896/97; 3. o prošnji ravnateljstva mestne ljudske šole na Barji glede ureditve šolskega vrta. — VII. Kuratorija mestne višje dekliške šole predlog o uravnavi službnih prejemkov nadzorovalne dami. — VIII. Volitev odseka petorice, kateremu boede naloga izvesti pogajanja glede premestitve pokopališča. — IX. Personalnega in pravnega odseka: 1. o oddaji službe začasnega blagajničnega asistenta; 2. o oddaji službe magistratnega sluga prve vrste. X. Finančnega odseka: 1. priznanji nagrade zapisnikarjema: občinskega sveta in raznih odsekov; 2. o županovem predlogu glede izrecila priznanja nekaterim mestnim uradnikom za izredno marljivo službovanje; 3. o prošnjah za predujme. — XI. Direktorija mestnega užitniškega zakupa: 1. o proračunu upravnih stroškov za leto 1898; 2. o predlogu upravnega ravnateljstva gledé mitnine prostih mestnih voženj.

(Povodom izrednega pomnoženega poštnega prometa v božičnem času) se bodo od 20. do 24. t. m. podaljšale uradne ure pri tukajšnji predaji vožne pošte in sicer tako, da se bodo od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer brez presledka vsprejemale pošiljatve. Občinstvo se zaradi tega z ozirom na svoj lastni prid, kakor tudi na to, da pošti omogoči njeno težavno nalogo laže in ugodnejše rešiti, nujno prosi, da kolikor mogoče že v dopoldanskih urah ali vsaj kmalu popoldne pošiljatve na pošto prinese, ako želi, da se iste takoj isti dan odpošljejo. — Da gredó poštné manipulacije hitreje in lažje od rok, se priporoča, da so zavoji obsegu, teži in daljavi pota, katerega imajo narediti, primerno trdno in trpežno narejeni in imajo natančen in razločen naslov. Naslov sam naj se zapiše naravnost na papir, platno ali v kar se je blago zavilo; če bi pa to ne bilo mogoče, naj se naslov na pošiljatev prišije ali pa tako prilepi, da se cel naslovni listek dobro in trdno drži, nikakor pa ne zadostuje, naslov s pečatnim voskom napečatiti. Zelo se priporoča, da se tudi v pošiljatev samo pridene še jeden natančen naslov, ker je potem, ako se jo odpre, pošti mogoče, dostaviti jo tudi v tem slučaju, če se je zunanji naslov zgubil ali pa tako zbrisal, da ga ni mogoče več brati. Tudi je želeli, da stranke spremnice pravilno napišejo in natančno naznanijo vsebino, da se jim ne delajo ovire pri oddaji. Da boede mogoče dohajajoče pošiljatve hitrejši dostavljati, se posamezne stranke uljudno prosijo, da dostavljalca poštnih pošiljatev kolikor mogoče hitro in nemudoma odpravijo, t. j. hitro podpišejo oddajne listke in poravnajo poštné pristojbine; kajti vsako tudi najmanjše zadrževanje zavira občutno ves promet.

(Konfiskacija.) C. kr. državno pravdníštvo v Celovcu je zaplenilo 35. številko »Mir-a« z dne 20. t. m. Povod konfiskaciji je dopis iz Dobrlevasi, v katerem se opisuje sodnijsko postopanje zoper fante, ki so na god sv. Cirila in Metoda zažgali kresove nad Dobrlo vasjo. Sodnija v Dobrlevasi jih je bila obsodila na 12 ur zapora. Vložili so pritožbo in c. kr. deželna sodnija v Celovcu, pred katero je fante zastopal g. dr. Al Kraut, jih je popolnoma in jednoglasno oprostila vsake kazni.

(Koroske novice.) Deželna hipotečna banka je dovolila doslej posojl za 1 milijon 901 tisoč 450 gl. — Vlak je povozil dne 2. t. m. med Trbižem in Pontabljem delavca M. Opeka iz Logatec. — Razpisana je služba šolskega voditelja v Svabeci do konca tega meseca. — Blizu Pontablja je zasul sneg tri prebivalce iz Zgornje Studene. Našli so vse tri mrtve pod snegom. — Dež. odbor je imenoval dr. Jos. Höhna v Radajnu na Stajerskem okrožnim zdravnikom v Guštanju. — Razne [nemške občine] preganjajo dolgočasni zimski čas s tem, da sklepajo zaupnice obstrukcionistom. »Jedes Thierchen hat sein Plässierchen«, kaj bi ga ne imeli ti nemški Mi-heljni! — Jako značilno je, da koroški učitelji nabirajo darove za svoje socijaldemokratske tovariše na Dunaju, ki so izgubili službo zbog političnega rovanja.

(Slovenski shodi na Koroškem) O božičnih praznikih vré se trije slovenski politični shodi in sicer dne 26. v Puhmi pri Rožeku in v Borovljah, in

dne 27. dec. v Železni Kapli. V tem kraju doslej še ni bilo slovenskega političnega shoda. To bode najprimernejši odgovor na rogoviljenje, ki so ga dne 12. t. m. v tem kraju vprizorili nemški obstrukcionisti Lemisch, Eisela in Dobernink. — Dne 19. t. m. je imalo katoliško delavsko društvo v Prevaljah shod združen z božičnico.

(Policijska ura) za kavarne v Ljubljani bode s 25. t. m. podaljšana od 1. do 2. ure po polnoči.

Telefonična in brzojavna poročila.

Konjice, 20. dec. „Katol. polit. društvo v Konjicah“ je v dobro obiskanem svojem zboru sklenilo, primernim potom najudanejši častitici sv. Očetu k Njihovi biserni sv. maši. Držav. poslanca kanonika dr. Gregoreca je kot prvomestnika „Slovenskega društva“ v Mariboru brzojavno obvestilo o navdušenju, s katerim je naše društvo pritrdilo „zahvalni izjavi“ slovenskega „katol. polit. društva“ dne 10. t. m. Konečno se je izreklo soglasno zaupanje slovenskim poslancem.

Prvomestnik.

Dunaj, 20. decembra. Oficijozni in ne-uradni listi dunajski ter poljski zatrjujejo, da se snide nekaj deželnih zborov takoj po božičnih praznikih, torej 28. ali 29. decembra. Glede češkega deželnega zbora se poroča, da se letos ne snide in da bo vlada potom deželnega odbora ukrenila potrebno glede nadaljnjega pobiranja doklad. Poslednje ni povsem verjetno in je le želja germanskih krogov.

Dunaj, 20. dec. Izvanredni občni zbor avstro-ogerske banke je pooblastil glavni svet, da sme skleniti pogodbo z obestranskima vladama radi začasnega podaljšanja privilegija avstroogerske banke oziroma nadaljne veljave zakonov, ki se tičejo avstro-ogerske banke, najdalje do 31. decembra 1898.

Stanislava, 20. decembra. Blizu postaje Tniatyn sta trčila dva tovarna vlaka. Obe lokomotivi in devet voz je znatno poškodovanih. Nekaj uslužbencev je neznatno ranjenih.

Zofija, 20. decembra. Povodom godu ruskega carja se je udeležil ves knežji dvor z diplomatičnimi zastopniki božje službe v glavnemestni stolnici.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
18	9 zvečer	745.4	—1.0	sr. zah.	oblačno	0.0
19	7. zjutraj	742.4	—2.6	sl. svzh.	megla	
	2. popol.	741.6	—2.5	"	"	0.4
19	9. zvečer	743.1	—2.2	sr. zah.	oblačno	
20	7. zjutraj	741.2	—1.3	sr. jzah.	oblačno	0.4
	2. popol.	739.6	0.9	sl. sever	"	

Srednja temperatura sobote —0.3°, za 1.6° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje —2.4°, za 0.4° nad normalom.
Po noči na 20. t. m. je padlo malo snega.

Oblastveno dovoljena

popolna razprodaja

elegantnih predmetov primernih za božična in novoletna darila.

Cene so neverjetno nizke.

822 16

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Tonhalle.

Britko užaljeni javljamo prežalostno vest o smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, očeta, tasta in svaka, gospoda

Frana Kočevarja pl. Kondenheim

o. kr. deželno-sodnega predsednika, viteza ces. avstr. Leopoldovega reda, častnega občana trške občine Cerknica itd.

ki je v 65. letu svojega dela in časti polnega življenja, polnega brezmejne dobrote, skrbi in požrtovalnosti za vse svoje, prežgadolj umrl dne 19. decembra t. l. po mučni bolezni in prejemu svetih zakramentov za umirajočce.

Pozemski ostanki dragega pokojnika se v torek, dne 21. decembra, ob polu 4. uri popoldne slovesno blagoslovijo v hiši žalosti v Vegovih ulicah št. 2, in nato na pokopališču pri sv. Kristofu položijo v lastno rakev k poslednjemu počitku.

Svete zadušne maše brale se bodo dne 22. decembra ob 10. uri dopoldne v cerkvi Marijinega oznanenja v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 19. decembra 1897.

Antonija Kočevar pl. **Kondenheim**, roj. **Konda**, soproga. — **Dr. Fran Kočevar**, pl. **Kondenheim**, c. kr. državnega pravdnika namestnik; **dr. Otokar Kočevar** pl. **Kondenheim**, c. kr. avskultant; **Gvidon Kočevar** pl. **Kondenheim**, stud. gymn., sinovi. — **Jeaneta Steinauer** roj. **Konda**, tvorničarja vdova, **Vilhelmina Konda**, **Marija Konda**, svakinje. — **Ada Kočevar** pl. **Kondenheim**, roj. **Čuček**, sinaha.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrda obstoji od 1. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 19

Eksekutivne dražbe.

Nikolaja Filipiča iz Hotavelj zapuščina zemljišča (2760 gld.) in mlin z vrtom (1280 gld.) dne 27. dec. 1897 in 10. jan. 1898 v Škofji Loki.

Stanarinske knjižice

za stranke

z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup l. gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Uradne in trgovske **KOVERTE** s firmo priporoča **KAT. TISKARNA** v Ljubljani.

Najlepša in najboljša fagona

modercev za dame in dekleta.

Ravnodržci. Najnovejše svilenine, žameti, pliši, čipke, trakovi, trakovi za vence z napisi, predpasniki, suknje, telovniki, šerpe, čepice, mohair-in volneni robci, srajce, ovratniki, manšete, naj-novejše kravate, rokovice, nogovice, najnovejše v pozamentrijskih okraskih, gumbe, volna, sukanec, podloge ter vsi v to stroko spadajoči predmeti.

Velespoštovanjem

Ana Šinkovic,
Mestni trg št. 19, Ljubljana.

842 3—8

Dunajska borza.

Dne 20. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 65 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 65 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 35 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 55 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 65 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	943 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	350 " — "
London vista	120 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 98 1/2 "
20 mark	11 " 80 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 55 "
Italijanski bankovci	45 " 62 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dne 18. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 15 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 " 75 "
Dunavske vravnave srečke 5%	129 " 25 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 " 50 "
Posojilo goriskega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 20 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 40 "
Prioritetne obveznice državne železnice	225 " 50 "
" južne železnice 3%	183 " 40 "
" južne železnice 5%	125 " 50 "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijske rudečega križa srečke, 10 gld.	19 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3415 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	419 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 " — "
Splošna avstrijska stavbinska družba	95 " — "
Montanska družba avstr. plan.	131 " 05 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	167 " — "
Papirnih rubljev 100	128 " — "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.